

REZOLUCJA

SEJMIKU WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO USTANAWIAJĄCA W WOJEWÓDZTWIE DOLNOSLĄSKIM ROK 2023 ROKIEM PRZEWODNIKÓW SUDECKICH

Województwo Dolnośląskie jest jednym z najbardziej atrakcyjnych obszarów turystycznych Polski. Wynika to z dużego zróżnicowania wysokościowego terenu, bogatej fauny i flory, zasobów mineralnych, istniejącej tu bazy turystycznej, a nade wszystko walorów krajoznawczych, w skład których zaliczyć należy nie tylko piękno krajobrazu, liczne pomniki i osobliwości przyrody, ale głównie olbrzymie bogactwo historii i kultury tej ziemi. Ruch turystyczny w naszym regionie ma bardzo bogatą historię. Szczególne w niej miejsce zajmują Przewodnicy, zorganizowani w kołach przy zarządach oddziałów PTTK. Już od 70 lat prowadzą oni pożyteczną i odpowiedzialną działalność ku zadowoleniu nie tylko krajowego turysty. Wykazują się dużym zasobem wiedzy z zakresu geografii i historii regionu, ochrony przyrody, a także właściwą postawą pełną odpowiedzialnego człowieczeństwa.

W pierwszych latach powojennych miejscowe władze, przy pomocy Dolnośląskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego, zadbały przede wszystkim o zagospodarowanie schronisk górskich i hoteli. Jednocześnie systematycznie wzrastał żywiłowy ruch turystyczny, w większości indywidualny, ujmowany sukcesywnie w bardziej zorganizowane ramy przez przybyłych na ziemię odzyskane przedstawicieli Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego, którzy później osiedlili się tutaj na stałe. Pierwsze szkolenia dla przyszłych przewodników odbyły się w maju 1950 roku w Szklarskiej Porębie. Jesienią 1953 roku ukonstytuowało się Koło Przewodników Górskich w Jeleniej Górze. Systematycznie organizowano tam kursy i wycieczki szkoleniowe klasyfikując je według specjalności: architektura, geologia botanika, fotografia. Powstały pierwsze „blachy” odznaki Przewodnika. Z czasem powstały i usamodzielnili się Koła Przewodników w Karpaczu i Szklarskiej Porębie. Od 1961 roku uprawnienia przewodnickie stały się uprawnieniami państwowymi.

Przewodnicy Sudeccy to przedstawiciele obu płci. Wiekiem są bardzo zróżnicowani, są bardzo młodzi adepti wędrówek turystycznych i przewodnicy o znacznym stażu. Różnią się też wykształceniem, od średniego po wyższe, od ogólnego po specjalistyczne. Większość świetnie jeździ na nartach. Wielu to ratownicy GOPR, zatrudnieni tam zawodowo lub działający społecznie. Przewodnictwo to zawód szczególny. Przed kandydatami stawia się wysokie wymagania: dobre zdrowie, znajomość gór oraz ich historii. Przewodnik musi być dobrym psychologiem i obserwatorem w mig zorientowanym co interesuje najbardziej dany mu pod opiekę turystów. Przewodnicy traktują swoje, zwykle dodatkowe zajęcie, jako ciekawe urozmaicenie, a nie źródło dochodu. Wynika to z tego, że pracę tę lubią i cenią. Impuls, który skierował ich do tego fachu to potrzeba przebywania wśród ludzi, umiłowanie gór i chęć przekazania słowami tego co czują i widzą w bezpośrednim obcowaniu z przyrodą. Dzięki ich pasji mamy nowe pokolenia przewodników i społeczność miłującą naturę, wojowników jej obrony i szerzenia wiedzy o naszym regionie.

Andrzej Jaroń

Przewodniczący Sejmiku
Województwa Dolnośląskiego

WROCŁAW, DNIA 15 GRUDNIA 2022 ROKU